

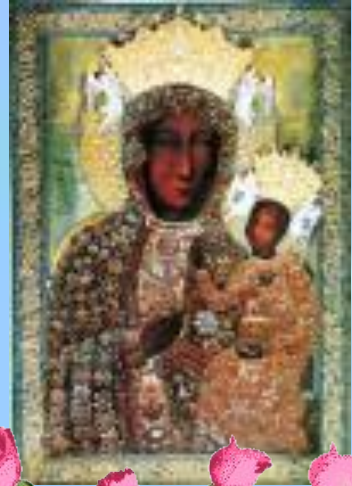
Sukienki Maryi

Ciemna twarz Madonny
Częstochowskiej kontrastuje ze
złotymi koronami i przebogatymi,
mieniącymi się klejnotami.
Wszystkie sukienki są wyrazem
czci do Maryi i rozszerzania się
Jej kultu.

Sukienka brylantowa, zwana też diamentową, XVII wiek. Wykonana przez brata zakonnego Klemensa Tomaszewskiego, poprawiona przez br. Makarego Sztyftowskiego. Była przeznaczona na największe uroczystości i święta kościelne, o klejnotach wysadzanych głównie diamentami lub kamieniami w typie diamentów. Mieni się setkami brylantów, emaliowanych rozet, brosz, różnych zawieszek. Na zmianę z sukienką rubinową używana do sierpnia 2005 roku do ozdabiania Cudownego Obrazu.

Aplikowana (na nowe płótno) raz w XIX wieku, drugi raz przez Siostry Westiarki z Warszawy – ukończona 1 kwietnia 1966 roku. Nową srebrną blachę podłoża wykonał złotnik Czyżewski. Prace konserwatorskie zlecił o. Teofil Krauze, ówczesny przeor Jasnej Góry

Sukienka wierności, zwana też rubinową z XVII wieku, dzieło braci Klemensa Tomaszewskiego i Makarego Sztyftowskiego. Była przeznaczona na okres Adwentu i Wielkiego Postu, o klejnotach wysadzanych głównie rubinami lub kamieniami w typie rubinów, m. in. granatami. Jako jedna z dwóch sukienek używana była do sierpnia 2005 roku do ozdabiania Cudownego Obrazu. Aplikacji z uzupełnieniami na nową, srebrną blachę dokonały Siostry Westiarki z Warszawy. Blachę podłóża wykonał złotnik Czyżewski. Na aksamitne podłóża zostały naszyte klejnoty starej rubinowej biżuterii od XVI do XX wieku. Najwięcej jest na niej biżuterii ozdobionej rubinami, a więc kamieniami, które ze względu na czerwony kolor symbolizują Mękę Chrystusa. Na tej sukience znajduje się pewien szczególny i rzadki klejnot. Jest nim buteleczka na wonności wykonana z olbrzymiej perły, a właściwie z dwóch zrosniętych ze sobą pereł. Wykonana została prawdopodobnie we Włoszech w XVII wieku.

Obok klejnotów starej rubinowej biżuterii na aksamitnym podłóżu współcześnie naszyto ponad 214 ślubnych obrączek, stąd ta nazwa - wierności. Wykonana była ku upamiętnieniu Wielkiej Nowenny – Rok Wierności (1957). Ówczesny przeor Jasnej Góry o. Teofil Krauze po wykonaniu pracy konserwatorskiej odebrał sukienkę od Sióstr Westiarek 21 sierpnia 1967 roku. Konsultacji udzielała artystka prof. Irena Lorentowicz.

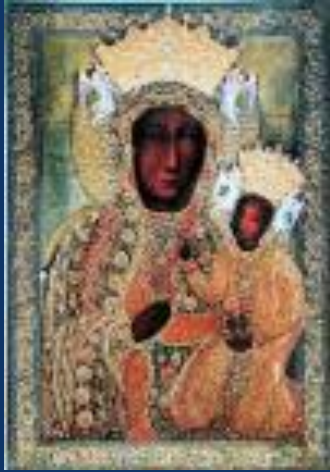

Sukienka koralowa z 1910 roku, dar kobiet ziemi kieleckiej - jako ekspiacja (wynagrodzenie) po smutnym wydarzeniu kradzieży sukienki i koron w 1909 r. Ufundowana z okazji drugiej koronacji Obrazu Matki Bożej w 1910 r. Wykonana przez hafciarkę krakowską (jedne źródła podają, że nieustalonego imienia, inne – że hafciarka owa nazywała się Krakowska), a sprawiona przez włościan ze wsi Rembieszycy i Złotniki w kieleckim. Na tle jedwabnym, wyszywana głównie koralami, a także nicią złotą, galonami i cekinami, o motywach wici roślinnej z drobnymi kwiatkami na sukience Dzieciątka, z krzyżykiem koralowym z XIX w. przy szyi Marii. Ekspozowana jest w Muzeum 600-lecia.

Sukienka milenijna, zwana też sukienką tysiąclecia – wykonana w związku z uroczystościami Millenium - Tysiąclecia Chrztu Polski (966-1966) przez Siostry Westiarki z Warszawy, ukończona w lutym 1965 r. Inicjatorem powstania był ówczesny przeor Jasnej Góry

o. Teofil Krauze. Podłoże srebrnej blachy wykonanej przez złotnika Czyżewskiego zostało obciążone niebieskim haftem z motywem lilii, z naszytymi brylantami na sukni Maryi, a na sukni Dzieciątka – haft purpurowy z motywami orientalnymi rozetek, również ze świecącymi brylancikami. Projekt zatwierdził i patronował mu Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński. Poświęcona przez Prymasa Tysiąclecia ze współudziałem abpa Karola Wojtyły 3 maja 1966 r. Znajduje się w Muzeum 600-lecia.

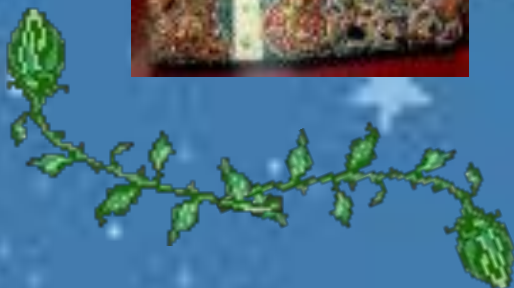

Sukienka koralowa z 1969 r. (zwana też koralowo-perłowo-biżuteryjną) - wykonana przez Siostry Westiarki z Warszawy, ukończona 24 kwietnia 1969 roku. Jedna z czterech sukienek, których powstanie zainicjował ówczesny przeor Jasnej Góry o. Teofil Krauze. Podłożem jest srebrna repusowana blacha wykonana przez złotnika Czyżewskiego z Warszawy. Podłoże zostało obciążone aksamitem niebieskim i czerwonym, na którym zostały umocowane perły, korale, emaliowane brosze, krzyżyki i łańcuszki. Układ artystyczny sukienki konsultowała prof. Irena Lorentowicz. Sukienka ta brała udział w różnych wystawach, m.in. w Monachium i Sztokholmie. Wypożyczona na wystawę - „powróciła już szczęśliwie na Jasną Górę” – zapewnia o. dr Jan Golonka, kurator zbiorów sztuki jasnogórskiej.

Sukienka sześćsetlecia, zwana też koralowo-perłową – została wykonana z racji jubileuszu 600-lecia obecności Cudownego Obrazu na Jasnej Górze. Na zamówienie ówczesnego generała Zakonu Paulinów o. Józefa Płatka wykonała ją s. Genowefa Rawa, karmelitanka z Truskolas w 1981 r. Konstrukcja ze srebrnej repusowanej blachy wykonanej przez artystę Tadeusza Rybskiego z Krakowa. Blacha została obciążona niebieską haftowaną i czerwoną tkaniną z zamocowanymi koralami w kształcie rombów, rozet, natomiast suknia Maryi jest pokryta perłami i figurką św. Barbary. Na tej sukni umieszczone zostały największe korale. Znajduje się w Muzeum 600-lecia.

Sukienka sześćsetlecia, zwana też złotą - dar wdzięczności za 600-lecie obecności Obrazu na Jasnej Górze. Wykonała ją s. Genowefa Barbara Rawa, karmelitanka w 1982 r. Wszywano złotą nitką, z elementami złotej biżuterii. Powstała z inicjatywy ówczesnego generała Zakonu paulinów o. Józefa Płatka i przeora Jasnej Góry o. Konstancjusza Kunza. Konstrukcja sukienki jest wykonana ze srebrnej repusowanej blachy przez artystę Tadeusza Rybskiego z Krakowa. Została obciążona czerwonym i niebieskim aksamitem, części sukni pokryto przyczepiając perełki, natomiast na wywiniętych częściach fałd maforionu haft w kolorze błękitu. Płaszcz Maryi i Dzieciątka pokrywa haft wici roślinnej z licznymi szlachetnymi i półszlachetnymi kamieniami. Na tej sukni są umieszczone największe półszlachetne kamienie, są m.in. kolczyki, sygnety, spinki, brosze, wisiorki, na których to wyrobach złotniczych widzieć można brylanty, perły, rubiny, turkusy, szmaragdy, granaty, opale i topazy, często zestawione w rozety. Dzieciątko trzyma w ręku książkę, na której grzbiecie jest wygrawerowany napis: „W 600-lecie obecności obrazu Bogarodzicy na Jasnej Górze ufundowano staraniem OO. Paulinów za generała Józefa Płatka i przeora Konstancjusza Kunza”. Znajduje się w Skarbcu jasnogórskim.

Sukienka bursztynowo-brylantowa, zwana też sukienką zawierzenia Totus Tuus – powstała w 2005 roku. Jest wotum z okazji 350. rocznicy Obrony Jasnej Góry przed Szwedami (1655 r.), wotum dziękczynnym za życie i pontyfikat Jana Pawła II oraz za 25-lecie powstania „Solidarności”. Inspiracją do powstania sukienki były również korony papieskie, które Jan Paweł II pobłogosławił i przekazał dla jasnogórskiego wizerunku 1 kwietnia 2005 r. Wykonawcą bursztynowej sukienki jest Mariusz Drapikowski, złotnik i bursztynnik gdański, a fundatorami Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo-Kredytowe. Do wykonania sukienki użyto 9 kg bursztynu i ok. 1000 brylantów. Część bursztynu pochodzi z Polski, ale wykorzystano także surowiec z Sambii (obwód kaliningradzki) i Ukrainy. Całość jest wykonana na konstrukcji srebrnej, wyłożonej bursztyнем, jak również jest okuta złotem. Jako motywu zdobniczego użyto wyobrażenia lilii andegaweńskich, przyozdobionych brylantami, których malarskie wyobrażenie znajduje się również na Obrazie Jasnogórskim. Szaty Madonny i Jezusa mają lamówki z patynowanego srebra. Na wysokości szyi umieszczony został napis „Totus Tuus”. W dłoni Maryja trzyma bursztynową różę. Poświęcenia bursztynowej sukni dokonał abp Stanisław Dziwisz, metropolita krakowski 26 sierpnia, podczas uroczystości Matki Bożej Jasnogórskiej.

Prezentację wykonała :
JOLANTA DOLNA

Źródła:
www.jasnagora.pl

Pomoc Duchowa

www.adonai.pl

